

Karņmeņa māksla. HENNAS MANDALAS TEV PALĪDZĒS IEGŪT MIERU UN HARMONIJU

KALENDĀRI

SAIMNIEKIEM • UZNĒMĒJIEM • DĀRZKOPJIEM
SKAISTUMAM • VESELĪBAI • VIENKĀRŠI – HOROSKOPI

**HOROSKOPI
SĒNOTĀJIEM**

2015 NR.8
Augusts

Astrologa padoms

ORGANISMU ATTĪRI DILSTOŠĀ MĒNESĪ!

PIEREDZĒ PAR DIĒTĀM
UN BADOŠANOS DALĀS
ASTROLOĢE MĀRA OŠUROKA

AKTUĀLI

Griekija – Latvija

EIROZONĀ KRĪZE €

**Latviešu
kapu kults
un vēdiskās
mācības**
ASTROLOGS
ATIS
ZARIŅŠ

69

II

Numerologiskais portrets

Vai Iveta Vējone komandē Valsts prezidentu?

TESTS

Izrēķini pats!

Kādā profesijā tevi gaida panākumi?

ISSN 2255-8128

08

Cena € 1,50

Mediju
namšs

STILS UN DZĪVESVEIDS

RAHU

KETU

Astroloģiskās kartes valdziņi un hennas musturi

Aisma ORUPE

Hennas gleznojumi Latvijā kļūst arvien populārāki. Jo tie ir skaisti, dekoratīvi. Bet ne tikai. Tie var būt kā mandala, kas darbojas kā aizsargs vai palīgs, veidojot pozitīvu saikni ar pasauli. Ja to savieno ar vēdisko astroloģiju, kā to dara Inese Dāvidsone. Viņa savā praksē izmanto abus – gan astroloģiju, gan hennu. Pirmais esot viņas darbs, otrais – saldais ēdiens.

Inesei Dāvidsonei vēdiskā astroloģija ļāvusi apjaust dzīves kārtību, apzināties tās likumsakarības, jebkuras situācijas dažādās puses. Tā palīdzējusi gūt līdzsvaru un mieru, un iekšēju gaišumu.

Foto: Edmunds BRENCIS, F64 Photo agency

Interese par hennu gan radusies pēc tam, kad Inese nonākusi līdz astroloģijai, tāpēc vispirms jāpastāsta, kā tas noticis. Tolaik rakstījusi doktora disertāciju biznesa vadībā (jāpiebilst, ka viņa ir ieguvusi arī bakalaura grādu filozofijā). Līdz tam viss viņas dzīvē bijis tā ļoti akadēmiski un formāli – visnotaļ saistīts ar prātu. Taču nav atkāpusies sajūta, ka kaut kā pietrūkst. Sirds vibrāciju.

Dzīves kārtības apjauta

Un tad, piedzimstot pirmajam dēlam, sākusi vairāk lasīt arī cita veida grāmatas. Iekustinājusi arī jogas skolotāja, kura daudzus notikumus Ineses dzīvē skaidrojusi, izmantojot vēdisko astroloģiju. Neko daudz tobrīd nesapratusi, taču šis un tas aizķēries un pamudinājis mainīt skatu punktu uz dzīvi, sevi pašu un cilvēkiem, kas apkārt. Sākusi pati mācīties un palēnām izlauzusies līdz šīs mācības pamatiem. «Ļoti mērķtiecīgi strādāju. Izmantoju mācībām mirkļus, kamēr bērni bija diendusā, un vakarā, kad bija nolikti gulēt. Tās bija kādas pusotras stundas, kuras burtiski «sakasīju» sev. Tas patiešām prasīja titānisku koncentrēšanos, ko pavadīja vēlme saprast, iedziļināties, salīdzināt teoriju ar dzīves realitāti,» par iesākto ceļu stāsta astroloģe, atzīstot, ka, lai to visu patiešām saprastu, vienas dzīves ir par maz.

Vairojot zinības, arvien vairāk cilvēku pie viņas sākuši nākt pēc padoma. Vīrs, to visu vērojot, ieteicis visu darīt sistematizēti, pretējā gadījumā viņa savu dzīvi pilnībā pakļāvusi citu cilvēku jautājumiem un lūgumiem palīdzēt. Viņa pati gan nebūtu iedrošinājusies izveidot savu praksi, jo šķitis – ko gan daudz viņa zina, salīdzinot kaut vai ar savu jogas skolotāju, kas šo mācību studējusi jau divdesmit gadus. Inese gan domā – ja jau iepriekšējās iemiestošanās reizēs esi bijis saistīts ar šīm garīgajām praksēm, tad šajā viss pie tevis atnāk daudz ātrāk un tu spēj pieslēgties daudz dziļāk nekā tad, ja sāk no nulles punkta. «Tās mācības bija vajadzīgas, lai es varētu ietērt vārdos to, ko redzu un saprotu. Loģiskā aspektu un kopsakarību saskatīšana, jo vēdiskā astroloģija nav mehāniska nolasīšana – tur ir tāda daudzslāņainība, ka individuālās kartes veidošanu var salīdzināt ar tamborēšanu, kur valdziņš pie valdziņa gulst,» – tā Inese raksturo savu darbu.

Šī mācība ļāvusi arī apjaust dzīves kārtību, apzināties tās likumsakarības, jebkuras situācijas dažādās puses. Tā palīdzējusi daudz labāk saprast savus tuviniekus, vīru, bērnus. Kā dabas cikli ietekmē katra emocionālo pusi, kā

veidojas attiecības. «Zinot bērnu kartes, vieglāk pielīdzināt savas ego šķautnes. Es viņus labāk izprotu ar sirdi un mīlestību. Arī attiecībās ar vīru varu labāk saskatīt lietu būtību. Ir jau arī mums savi siki kašķi un domstarpības, bet tas lielākoties ir tad, kad esam piekusuši, kad tā enerģija vienkārši ir jāizmet miskastē,» teic astroloģe.

Karte – cilvēka šifrs

Astroloģiskā karte tiešām esot pamatakmens, šifrs. Un, raugoties tajā, var redzēt, ka cilvēki bieži vien savas problēmas saskata ne tur, kur tās patiesībā slēpjas. Ne viens vien, lai nomāktu kompleksus, nedrošību un bailes, mēdz izrādīties un spēlēt to lomu, kas viņā nemaz nav. Tāpēc ir būtiski saredzēt sevi kopumā, veidojot dzīves stratēģiju – nenoliegt savas personības daudzās šķautnes, arī ne tās pozitīvākās. Inese uzskata, ka pasaulē nav dārgākas lietas kā laiks, tāpēc tas jāizmanto jēgpilni. Astroloģija palīdzot to visu sakārtot kā stratēģisks instruments. Daudzi gan vienīgo stratēģiju saskata karjerā un darbā, kas nereti ir bēgšana no sevis. Īpaši sievietēm ap 40 – bērni izauguši, daļa izšķīrusās, un nu ir jautājums – mainīt darbu vai nē. «Patiesībā būtu jābauda dzīve, jāizglīto un jābagātina sevi. Taču tā vietā šķiet, ka jauns amats ir lielākais papildījums. Godkāre laimi atrast nevar,» astroloģe ir skarba, norādot, ka lielākā kļūda ir sekot gataviem modeļiem, nevis meklēt savējo. To darot, būs jāmaina sevi un savi paradumi, bet diemžēl ne visi ir tam gatavi. Visnoturīgākā lieta esot pagaidām – pagaidām padzīvosim, nešķirsimies, pagaidām neko nemainīšu utt. «Pārmaiņas, ko vēdiskajā astroloģijā apzīmē ar ketu, ir periods ar lielu potenciālu. Cilvēkam ir jāatsakās no savām ilūzijām un jāatver acis, lai ieraudzītu jaunu perspektīvu. Tas parasti ir ļoti neērti un nepatīkami. Tāpat cilvēku izaugsmi ļoti iegrožo bailes,» uzskata Inese. Tās gan ir sabiedriskās domas veidotas. Savulaik strādājusi televīzijā producentu grupā par sabiedrisko attiecību speciālisti. Vērojot ziņu dienestu darbu, šīs izpausmes esot bijušas ļoti redzamas, kā tas viss tiek veidots. «Normas, ko nosaka valsts, jau it kā ir vajadzīgas, bet tās ir vērstas, lai sabiedrību turētu rāmjos, lai tā būtu paklausīga un nedaudz pat iebiedēta. Taču, arī ievērojot robežas, cilvēki var īstenot izaugsmi, tikai jāraugās, lai pilnībā neiebrauc varaskāres un godkāres sliedēs. Tās ir smalkas un niansētas lietas,» brīdina astroloģe. Bet, ja izdodas atrast savu ceļu, dzīve būs piepildīta – enerģijas nekad netrūks, arī rezultāti, apmierinājums un ienākumi būs. Tas ir neizsīkstošs avots, kas nenes līdzti iztukšošanu.

Dažkārt, šajā kabinetā sēžot un runājot, cilvēks apjauš, cik tālu no sevis aizgājis, ka mēģinājis ar krāmiem sevi apmānīt. Daudzi tādā gadījumā raud, kas neesot slikti, jo beidzot atnāk vaļā ilgi, ilgi apspiestais. Sliktāk ir tiem, kas sevi visu laiku tur grožos un neļaujas vājumam, un tad nākas iziet tam visam cauri ar slimībām vai nepārtrauktu neapmierinātību ar visu un visiem. Visvieglākais jau ir vainot ārējos apstākļus un citus cilvēkus.

Bet tā ir mūsu izvēle, kā skatāmies uz dzīvi. Līdzīgs jau pievelk līdzīgo. Ja kaut kas nepārtraukti buksē vienā un tai pašā situācijā, tad tas stipri saistīts ar pašu cilvēku, nevis ārējiem apstākļiem. Tomēr paradumus un rakstura iezīmes ir iespējams mainīt. Ja sākam to darīt, palēnām tas notiek. Savi paradumi ir noteikti ik pa laikam jāmaina. Īpaši tas attiecas uz kustību prieku – vajag noteikti to darīt: iet, soļot, skriet, dejot.

Hennas konusus Inese gatavo pati – pastai jābūt ļoti kvalitatīvai, citādi zīmējums neklāsies labi.

Mazkustīgums ir nevižība pret savu ķermeni, kurš ir dots lietošanai šajā dzīvē. Tie, kas beidzot ir ķērušies klāt pašiem sev, jau ir spēruši lielu soli uz priekšu. Tomēr svarīgi ir arī atcerēties to, ka uzsākt kaut ko vajag tam labvēlīgā laikā, tad arī rezultāts būs maksimāli vēlamais.

Sava ceļa gājēja

Tas, ka Inese ir izvēlējusies iet savu ceļu, nereti vieš neizpratni gan radniekos, gan paziņās. Tas esot tā – ja kāds neiet kopā ar viņiem, tad tas šķiet neizprotami. Viņa, piemēram, esot par mātes pienu, nevis mākslīgo maisījumu industriju, un savus dēlus zīdījusi līdz divarpus gadu vecumam. Daudziem tas šķiet kā kaut kas traks. Atklājusies garu garus viedokļus – pretestība tam, ko viņa dara, bijusi lielāka nekā atbalsts. Tāpēc esot izmācījusies par krūts zīdīšanas konsultanti, lai varētu jaunajām māmiņām palīdzēt un atbalstīt viņas. Tāpat ar neizpratni nācies saskarties attiecībā uz to, ka Inese ir veģetāriete. «Es taču necenšos nevienu pārliecināt, jo tā ir mana izvēle. Es to daru, jo tā man ir labāk. Es pat saviem bērniem necenšos uzspiest. Lai viņi vēro, kā dzīvoju es un citi, un lai izvelas. Tā ir lielākā mīlestība – ļaut izvēlēties savu ceļu pašiem. Es nestaigāju apkārt, skaļi skaitīdama mantras un sludinot savu patiesību. Tas ir mans dzīvesveids, un cilvēkiem patīk tā vide, kur es esmu – cik tā ir dabiska un harmo-

niska,» teic Inese. Tomēr nekādā ziņā viņa negrib astroloģiju padarīt par vienīgo rīku saskarsmē ar citiem – tas ir tikai viens no vi-
siem, kas ļauj cilvēku iepazīt pamatīgāk. Jo ikdienā jau mēs, satiekoties ar citiem, to neizmantojam, un to arī nevajag. Vajag vairāk pašauties uz intuīciju. To Inese šobrīd mācoties izmantot, jo ilgus gadus lielākoties paļāvusies uz prāta konstrukcijām (tām vēl joprojām ir dominējošā loma). Reizēm, ieklausoties sirdsbalsī, nevilus satrūkstoties – cik tā ir gudra un vieda. Viņa ir pārliecināta, ka katram vairāk vai mazāk piemīt šī spēja. Nereti intuitīvos jautājumus vaicājot savam vecākajam dēlam (viņam ir seši gadi), jo viņam esot tāda astroloģiska konfigurācija – kā tiešs kanāls ar Visumu. Uzdodot jautājumus, kad jāatbild ar jā vai nē, viens vai divi, viņa atbildes tiešām esot tik precīzi pareizas, ka varot tikai pabrīnīties. Bet tā jau esot – maziem bērniem saikne ar astrālo sfēru vēl ir ļoti cieša, tāpēc vien viņiem var ticēt vairāk nekā pieaugušajiem, kam prāts ir dominējošais.

Tomēr intuīcijas spējas attīstīt ir iespējams arī tad, ja to it kā nav. Tā, domājot par kādu jautājumu, var meklēt atbildes, ievērojot noteiktas zīmes. Piemēram, uzšķirot grāmatu, ielūkoties nejauši atvērtajā lapā un lasīt, kas tur teikts. Mēs varam ar ikdienišķu prātu rast sev vajadzīgo informāciju.

Bailes un strupceļi

Patiesībā jau nejaušību nav – viss ir ļoti likumsakarīgs, uzsver Inese. Katra planēta nes kādu uzdevumu un stāstu, un katra no tām iet caur savu krāsu, skaņu, formu, garšu, jebko. Visam, kas realizējas te, uz zemes, sākums ir debesīs. Jāiemācās nolasīt to, kas te atspoguļojas. Ignorējot zīmes un brīdinājumus, cilvēki paši sevi noved strupceļos. Paliekot cieti un nevēloties sevi mainīt, cer uz glābiņu medicīnā vai uz kādiem brīnumiem. Ļoti daudzi baidās no nāves – tā izraisa šausmas ne tikai aizgājējā, bet arī palicējos. Kad vīra vecāmāte palēnām tuvojusies aiziešanai, gan Inesei, gan pārējiem radiem bijis laiks tam sagatavoties. Pati tajā laikā lasījusi «Dzīvo un mirušo grāmatu», un tas ļāvis salikt pa plauktiņiem šo procesu. Iedevusi grāmatu arī mājīniekiem, lai palasa to un gūst varbūt jaunu redzējumu un atvieglojumu. «Es gan pieņemu,

Zīmējot Inese klusē, tad vairāk var izjust otru cilvēku un gleznojums organiski saplūst ar personību.

Foto: Edmunds BRENCIS, F&F Photo agency

ka neviens to grāmatu arī nelasis, taču mēģinājusi biju. Diemžēl tā ir – pat gribot vislabāko, es tā arī neesmu neko izdarījusi. Cilvēku skatu punktu mainīt ir ļoti grūti,» nopūšas Inese.

Tomēr reizēm esot arī negaidīti gadījumi, kad pazīstami cilvēki pēkšņi maina redzesleņķi. Tā kāda radniece pēkšņi sākusī ar viņu runāt par reinkarnācijām, kas bijis mulso-
ši, jo līdz tam bijusi ļoti pragmatisks cilvēks. Patiesībā jau nekas neparasts tas nav, jo katrs cilvēks nobriest atšķirīgi – viens ātrāk, cits lēnāk. Dažs prāta ziņā paliek bērns, pat vēl trešo gadu desmitu pārkāpis, kamēr dažs mazulis šķiet kā tāds vieds večiņš. «Nu paskatieties te pa logu uz tirgus rajonu – tur rosās daudzas jaunas dvēseles, kas klimst pa šo mūžu, dzīvo ļoti primitīvi, jo viņu vajadzības ir ļoti primitīvas. Sastrādā visādas nebūšanas, sakrājot dažādas karmiskas lietas, kas turpmākās dzīvēs būs jāatrisina. Varbūt tāds arī ir viņu uzdevums – skatīties apkārt un gūt pieredzi,» spriež astroloģe.

Un atkal esot jāteic – nekas nav statisks. Vajag tikai sasparoties, pat tad, ja it kā esi grimis stipri dziļi, lai durvis pavērtos – tu sastopi jaunus cilvēkus, jauni notikumi ienāk tavā dzīvē. Apziņas paplašināšana izsauc to visu. Arī tad, ja iesprūsti kādā «šaurā bezizejā», šaurā cilvēku lokā, kad neko jaunu nevari ne dot, ne iemācīt. Kad iestājas tāda kā stagnācijas sajūta un liekas, ka dzīve ar to arī beigsies. Arī tad pēkšņi nāk kāds pavērsiens, kad ieraugi jaunu iespēju, jaunu vaduguni.

Tas pats esot ar drošības izjūtu, ko daudzi meklē, jo bieži vien vecāki to nav devuši. Tāpēc sievietes nereti šausmīgi pieķeras vīriešiem – turas krampjaini pat tad, ja viņas fiziski un emocionāli pazemo. Risinājums ir pavisam cits – atrast guru, savu skolotāju. Tikai tas varēs dot brīvo enerģijas plūsmu. «Tā ir liela kļūda, ka cilvēki meklē atbildes un drošību draugos, paziņās, rados. Karte rāda, ka daudziem īsti tuvu cilvēku nemaz nav un tie, kas viņiem ir, rada tikai problēmas,» bilst Inese. Tas attiecību tirgus esot bezgala krāšņs – kurš no kura pārtiek. Ap dažu labu pulcējas ļaudis tikai tāpēc, ka viņam ir daudz enerģijas, nevis tāpēc, ka viņu mīlētu.

Daudz kas būtu jādara, vairāk ļaujoties dzīves plūsmai. Mēs nereti, kad kaut kas nenotiek pēc plāna, niknojami, lai gan patiesībā to nemaz nevajag. «Lūk, piemērs. Šodien plānoju tikties ar klienti pulksten 14 – viņa zvana, ka nevarēs tikt. Mazliet iepiku, jo man kā divu mazu bērnu māmiņai ir svarīgi dienu saplānot. Pēc tam aprāju sevi, ka gan jau viss kaut kā sakārtosies. Tā arī bija. Drīz vien zvanīja cita kliente – vai nevarot viņu pieņemt agrāk, jo savā laikā plkst. 17 netiekot. Galu galā viss sakārtojās tā, ka tikšu agrāk mājās, un viss būs secīgi, bez pārrāvumiem. Un varēsim ar vīru izbraukt kādu loku ar riteņiem,» pasmaida Inese, norādot, ka

Foto: Edmunds BRENCIS, F64 Photo agency

tā ir paļaušanās un ticība, kas iet caur dievišķo. Iespringstot un ar varu laužoties aizslēgtās durvis, lietas nerisinās. Ja reiz ar labu neizdodas, tātad nevajag!

Atgriešanās pie vērtībām

Re, te nu, runājot par ļaušanos plūsmai, iederoties viņas stāsts par hennas gleznojumiem. Tie Ineses dzīvē ienākuši kādā jogas reitītā, kas noticis Āfrikā. Visas šīs prakses, ko tur apguvusi, devušas iespēju organiski sajust – smilti, ūdeni, sauli, gaisu, vēju. To, kā visi šie pirmelementi rada harmoniju un labsajūtu. Kādā no nodarbībām, kurā kaligrāfiski bija jāzīmē mantras, pēkšņi sajutusi, ka kaut ko grib darīt ar hennu. Tobrīd par to nezinājusi itin neko. Atgriežoties mājās, aptiekā nopirkusi hennas pulverīti, sajaukusi ar ūdeni un ar zobu bakstāmo uz rokas ko uzzīmējusi. Bijusi priecīga, ka kaut kas arī ietonējās. Tad ķērusies klāt informācijas vākšanai un sapratusi, ka ar ķīmiskiem konusiem noteikti negribēs strādāt. Galu galā atradusi šā auga audzētājus un pulvera veidotājus Pakistānā, kas viņai produkciju ar aviopastu nogādājis Latvijā.

Pastu gan gatavojot pati – process ilgstošs 24 stundas. Tam visam jānotiek pakāpeniski un pēc priekšrakstiem, pretējā gadījumā laba materiāla nebūs. Laiku prasījusi arī rokas piesaušana zīmējuma izveidei. «Jāteic, ka – ja astroloģija man ir darbs, tad henna man ir kā absolūts vaļasprieks. Jā, tas ir arī business, bet tāds, kas dod lielu gandarījuma izjūtu. Tas it kā nāk pa citu enerģijas kanālu. Pirms ar to sāku strādāt, nekad nebūtu iedomājusies, ka tas var būt tā. Vakar strādāju vienās atkāzās, kur biju nolīgta uz divarpus stundām. Biju gan rēķinājusies, ka tas būs mazliet ilgāk, taču galu galā nostrādāju četras ar pusī stundas. Visā tajā laikā tikai vienreiz atstāju telpu. Taču pēc tam nebiju tā nogurusi, kā darot lietas, kas nav pie sirds. Tas ir papildījums – tu atdod un saņem pretī – cilvēka prieku,» savas izjūtas raksturo Inese. Zīmējot viņa īpaši nerunā, jo tas traucējot izjust procesu. Daudzi gan gribot plāpāt, lai tikai aizpildītu tukšumu, kas šķiet biedējošs. Taču tas nav vajadzīgs! Jo gleznošana ir kā meditācija – gan tam, kas zīmē, gan tam, kuram zīmē. Šo īpašo noskaņu veicina arī hennas sastāvs, kurš iedarbojas uz cilvēka mentālo ķermeni un ļaujot iegūt mieru. Un neviens nekad pēc tam neesot teicis – vai, tas gan nav smuki!

Gleznošanai ar hennu ir saistība arī ar astroloģiju, un Inese, konstruējot individuālus zīmējumus, ņem vērā horoskopu nianšes. Tādējādi ar zīmējumu varot iedarbināt kompensācijas mehānismu kādam noteiktam periodam vai aspektiem. Šīs mandalas palīdz arī iekustināt kādus sastrēgumus, kad nekas nerisinās ne uz labu, ne uz sliktu. Jo, tā kā katra planēta iet caur noteiktu formu un noteiktu skaitli, var

Visbiežāk nākas gleznot mīlestības mandalu, ko izveidojusi pati astroloģe – tā visiem ļoti patīkot. Daudz retāk izvēlas izaicinājumu zīmi – tā mazliet biedējoš.

izveidot konstrukciju, kuru vibrācijas iedarbojas. Zīmējot uz plaukstām – atvērtībai, uz roku virspuses – aizsardzībai, ievērojot arī, uz kuriem pirkstiem tiek zīmēts.

Inese ir izveidojusi piecas pamatmandalas. Kuru visbiežāk sievietes izvēlas? Mīlestības. Tā pie Ineses tik viegli atnākusi un vienkārši uzreiz uzzīmējusies. Prieks, ka arī citas meitenes to labprāt zīmē. Un kuru mazāk? Izaicinājumu, jo cilvēki no tiem baidās. Cik kopumā ir zīmējumu? Vai! Vairāki katalogi (Inese rāda uz plauktu, kur salikti vairāki albumi), bet tās ir tikai idejas, ko pasmelties. Katru reizi kopējo attēlu mazliet pamainot, jo gluži tādu pašu zīmēt negriboties. Tas tāpēc, ka esot vērsta uz progresu – lai rītdiena ir labāka par vakardienu. Ļoti cenšoties arī attīstīt tehniku, noslīpēt nianšes, uzlabot pastas kvalitāti. Ja pasta nebūs tāda, kā vajag, nekas skaists neiznāks. Ja tā nav gana laba, vienkārši izmetot visu porciju. Priecājoties, ka spējusi mainīt priekšstatu par šiem zīmējumiem – ka tā nav kādas sekas piederība, bet skaists rotājums, zīme – ļoti skaista un sievišķīga. Henna patiesībā tiek izmantota dažādiem mērķiem – piemēram, beduīni pārklājot ādu ar to pirms došanās tuksnesī, lai saule tik ļoti nededzina ādu. «Tā ir tāda atgriešanās pie labām vērtībām, nevis jauns modes kliedziens. Hennas zīmējumi dod arī atgriezenisko saikni, jo – par astrologa apmeklējumu daļa cilvēku labprāt neizpauž, bet šos zīmējumus neviens neslēpj,» teic Inese. ☺